

הרכבי שיתף פעולה

הושפט הרכבי, ב"האיש שלא ניקה את האורות" (מוסף "הארץ", 4.12), נדרש לשאלה נוקבת: הידע משה דיין על תוכנית "ההרפתקה במצרים" ועל ההוראה להוציאה לפועל?

בפעם הראשונה אומר הרכבי, "דיין עשה בביקור ממושך בארה"ב ובצרפת וברור שההוראה ניתנה שלא בידיעתו". בפעם השנייה הוא אומר: "אינני חושב שדיין היה מעורב בהחלטה על המבצע במצרים". ובכך: "ברור שלא" או "אינני חושב שלא"?

הלאה. הרכבי אומר כי "אצל כולם שררה אז רוח מיליטנטית - אצל לבון, אצל דיין, גם אצלי", וגם אומר ש"דיין היה איש צבא בעל מבט אסטרטגי". על דיין וגיבלי הוא אומר "נכון שהם היו חברים".

על רקע פיסות מידע חשובות אלה, הי- תואר כי דיין לא היה שותף ותיק ומלא לאווירה שרק בה יכול היה עצם "הרעיון" להכות שורש? היתואר כי לא ידע על התוכנית למימוש הרעיון הוזה? היש בהעדרותו מהארץ בזמן הפעולה לאשש את חפותו - או שמא אפשר לפרשה דווקא לחומרה? והאומנם לא מעידה השארת גיבלי כמפקד בכיר בצה"ל על תמימות-דעים בסיסית בין השניים?

ומתבקשת שאלה נוקבת שבעתיים: האומנם לא שיתף דיין בעניינים גם את בן-גוריון - שהסתגר כאותם ימים בשרה" בוקר על מנת לזנק חזרה לזירה ברגע מתאים?

כנגד כל אלה, אם בכל זאת דיין לא ידע על כל המתרחש במטכ"ל שלו, מאחורי גבו - כלום אין מחדל מבהיל זה מאפיל על המחדל, החמור כשלעצמו, שבאידיעת ראש הממשלה משה שרת על הנעשה מאחורי גבו במסדר הביטחוני, העוין לו?

מדרש פליאה הוא בעיני, איך איש חכם כיהושפט הרכבי, שאינו בוש לומר היום ביושר "הרבה עניינים שאני ער להם היום נעלמו אז מהבנתי", אינו נדרש כלל להקבלה הבלתי-נמנעת שבהסתרת עניינים נפשעת באמ"ן, מן הרמטכ"ל דיין, ובין הסתרת עניינים נפשעת עליידי דיין,

מראש הממשלה שרת. והלוא ההסתרה הזאת איפשרה את מעשה האיוולת הזוועתי.

יתר-על-כן, מתבקש מאוד שדווקא יהושפט הרכבי יציין כי בצמרת המדינה היה אז לפחות איש אחד, ראש הממשלה משה שרת, אשר כבר אז, בלי להזדקק לעי- שרות שנים לצורך עמידה על "הרבה עניינים שנעלמו מהבנתי", ובלי להזדקק לעוד כך וכך מלחמות ואלפי קורבנות- שווא, שלל במושכל, בעיקרון, את הרוח המיליטנטית ואת המגמות ההרפתקניות ששררו אז "אצל כולם".

צר לי - כמצדד עקבי בהרכבי- שלאחרי-התפכחות, בהרכבי של ההתנערות מן הרהב - להזכיר שגם הוא עצמו שיתף בשעתו פעולה עם הרוב ה"ביטחוני", הדומיננטי-לרעה, עם כל אותם אנשי רהב ריקים ופוחזים, שלפנים מזרחית-יכוניים פרועים, ששים אלי קרב וחבלה, אשר בזו לראש הממשלה שרת, זממו מזימות מאחורי גבו, הסתירו ממנו מידע ועשוהו לשחוק.

DOC 05971